

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

Leden 2021

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

Ročník XX.

Plány... nejen farářovy...

Chcete-li pobavit Boha, seznamte ho se svými plány, zní vtip snad z invence Woody Allena. A podobnou opatrnost vůči plánování věci budoucích radí také apoštol Jakub (Jk 4,13nn) Přesto se jistému plánování ani v církvi nevyhneme. A to ani v době, která dokazuje, jak všechno naše plánování může vzít snadno za své.

Staršovstvo našeho sboru připravuje volbu Debory Rumlové za (druhou) farářku našeho sboru na poloviční úvazek od 1. září 2021. S tím jsou spojené jisté plány a naděje také v souvislosti s tím, že snad po letních prázdninách by se mohl život sboru znovu rozběhnout v plné šíři. Moje osobní naděje je v tom, že manželka převezme část práce v oblastech, ve kterých se necítím zcela jistý, a to především v práci s dětmi. Měla by tak na starosti především vyučování náboženství neboli biblické hodiny pro děti, mladší i starší, v Novém Městě, pokusili bychom se obnovit „náboženství“ také v Bystřici, vypomáhala by v Křídlech, pomohla s vedením a organizací nedělní školy a také by chystala a vedla většinu služeb Božích pro malé i velké. Děti (zvláště těch malých) je v našem sboru docela dost a bylo by dobře se jim věnovat. Pokud by byl zájem, bylo by na místě pokusit se také o nějakou práci s předškolními dětmi.

Jako (první) farář bych pak měl mít víc času na střední generaci, chtěl bych se víc věnovat Zprávám a ohlasům (kdo byste se chtěli zapojit do redakčního kroužku či začít do našeho sborového měsíčníku přispívat, bylo by to dobře, zdá se mi, že tuto možnost moc nevyužíváme). Stálo by podle mě také za to, napřít se víc do práce s mládeží – nedaří se dlouhodobě následná práce s těmi, kdo se v rámci konfirmace přiznali ke křtu. Je myslím také výhoda, když dva faráři – také jako muž a žena (nemyslím teď manžele) mohou oslovit, vyposlechnout, vyhledávat různé lidi ve sboru v jejich pestrosti. Taky by se mi líbilo, kdybychom se mohli scházet a potkávat při nějakých dalších aktivitách – výletech, zájezdech, společném sportování a podobně.

Byl bych za zvážení, aby se novoměstský evangelický sbor pokusil o nějakou misijní činnost. Dostala se mi koncem roku do rukou knížka Evangelium pro všední den amerického faráře Timothy Kellera, v níž je naznačen a připraven blok setkání, ve kterém jde o představení křesťanství pro současného člověka. Lákalo by mě se o něco takového pokusit i u nás. Možná by byla vhod nějaká manželská setkání...

A taky nás čeká stavba, otevření a spolupráce se střediskem Diakonie Pomněnka, to všechno bude chtít čas, invenci, nasazení - nejen farářů a zaměstnanců sboru.

Všchno samozřejmě – „dá-li Pán...“

Tu je pár plánovaných akcí na rok 2021:

- 1. dubna – zelený čtvrtek – pašijové čtení a program pro děti
- 13. – 16. května – Betzingen
- 30. května – konfirmace
- 13. června – Pojd'me spolu do... Bystřice
- 11. září – sobota – Festival pěti smyslů pro Pomněnku
- 28. listopadu – adventní jarmark

Potvrzení pro daňové účely

Jako každý rok budeme vystavovat potvrzení o daru pro daňové účely. Rádi bychom letos potvrzení o daru vyšším než 1 tisíc Kč rozeslali bez vyžádání, a to do konce ledna. Pokud byste chtěli vystavit potvrzení i na menší částku, případně chtěli společné potvrzení (třeba za manžele), ozvěte se účetní sboru Martině Dvořákové – na tel. 723 055 349 či emailem na adrese nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Bohoslužby a další život

Bohoslužby nyní slavíme každou neděli v pravidelné časy (7.50 Bystřice, 9.00 Nové Město na Moravě, 24. ledna 10.45 Blažkov) a to za dodržení nařízení vlády – v současné době (do 22. ledna) v pátém stupni PES (bohoslužeb se nesmí účastnit více účastníků, než odpovídá obsazenosti nejvýše 10 % míst k sezení; před vstupem do kostela/modlitebny si účastníci dezinfikují ruce; účastníci dodržují, s výjimkou členů domácnosti, minimální rozestupy 2 metry mezi účastníky sedícími v jedné řadě sedadel účastníci, s výjimkou osob vedoucích nebo zajišťujících obřad, po většinu času sedí na sedadlech; povinné roušky; povinnost nosit roušku se netýká osob přednášejících (např. kazatelů, zejména při kázání); během bohoslužeb nedochází k podávání ruky při pozdravení pokoje; nedochází k hromadnému zpěvu s výjimkou, kdy zpěváci nebo sbor jsou oddělení od ostatních účastníků

shromáždění, aby bylo bráněno šíření kapének. Pohřby se konají za přítomnosti max. 15 osob. Další omezení jako u bohoslužeb. Pastorační návštěvy a rozhovory jsou možné. Stejně jako posloužení večeří Páně v rodině. Stačí se jen ozvat.)

Na bohoslužby je nutno se předem přihlásit, aby nebyla překročena kapacita (v našem případě a současné chvíli 45 přítomných) – buď na webových stránkách sboru, nebo telefonicky na faře. Bohoslužby z Města jsou přenášeny online na sborovém youtube-kanále, kde jsou také dostupné záznamy z minulých nedělí - https://www.youtube.com/channel/UCdf4Tgd7_da9I8ANEI5e8vg

Bohoslužby z dalších sborů naší církve - viz rozcestník ČCE a večerní modlitby – www.e-cirkev.cz

Pokud byste potřebovali jakkoli pomoci, poradit, promluvit si, ozvěte se na faru - 566 616 244 či 723 055 349.

Další sborový program se zatím nekoná.

Ohlédnutí za Janem Pokorným a Svatoplukem Karáskem

O čtvrté neděli adventní zemřeli dva výrazní faráři, kazatelé, pastýři naší církve. Měl jsem to štěstí, že jsem oba mohl osobně poznat, ač už v jejich zralém a pozdním věku, v případě bratra faráře Pokorného to platí bezezbytku. Začnu jím.

Narodil se jako naše církev v prosinci 1918 (18.12.1918). Prý předčasně, mamince, která onemocněla španělskou chřipkou, a tak se ocitl hned po narození na hranici života a smrti. I v dětství nebyl zcela zdravý a nemoc a zotavení se z ní napomohly jeho rozhodnutí jít studovat teologii. Po uzavření vysokých škol pokračoval formou seminářů pořádaných naší církví a teologii absolvoval až po válce.

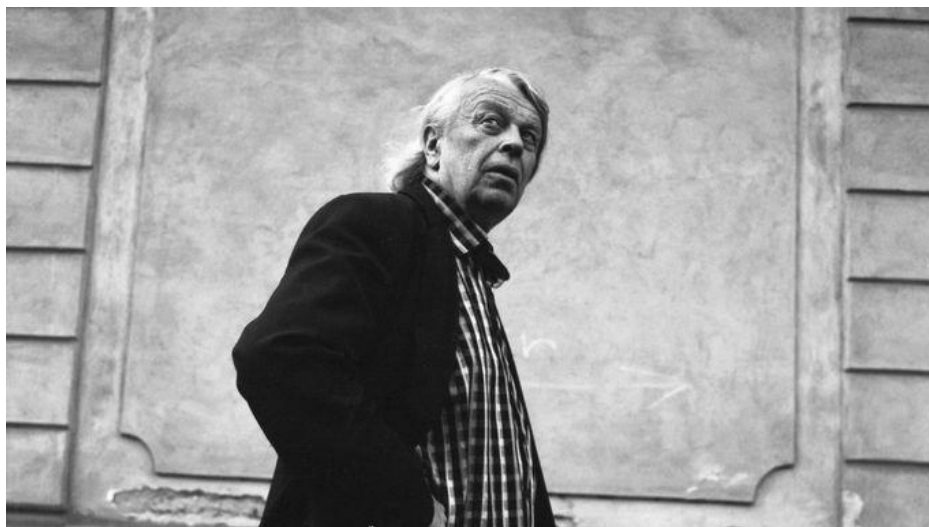
Jan Pokorný začínal svou farářskou službu na Vysočině, v Prosetíně, ač vlastně v Rovečném, kde poprvé kázal v roce 1938 za mobilizace, do níž byl povolán i místní farář. A s Horáckem byl spoután po celý život, v Rovečném a později v Bystrém trávil dlouhé roky kus léta. Důležitým místem jeho života i působení byl také Blažkov a tamější Středisko biblických kurzů. Vzpomínal, že se nechal pozvat k tomu, aby si i jako duchovní doplnil vzdělání při doktorském studiu na filosofické fakultě Masarykovy univerzity a byl promován doktorem filosofie. První své působiště našel v nedalekém Prosetíně (u Bystrice nad Perštejnem). Na lidi v něm a v jeho okolí vzpomínal, při různých příležitostech se do našeho kraje vracíval. Na mnoho setkání rád vzpomínám, naposled na sborovou neděli při příležitosti 120 let od postavení kostela v Rovečném v roce 2018, kdy před bohoslužbami najednou u kostela zastavilo auto a z něho vystoupil usměvavý a dobře naladěný Jan Pokorný, aby s námi slavil bohoslužby a setrval i na pár rozhovorů po nich.

Dlouhá léta bratr farář Pokorný sloužil v brněnském prvním sboru, na Pellicově. Měl zvláštní dar pastorační, byl střídavý a stručný kazatel (málokteré jeho kázání přesáhlo 15 minut) a dovedl rozproudit debatu ve společenství kteréhokoli věku. Byl také představitelem naší církve, členem synodní rady a seniorátního výboru. Sám jsem jej zažil především jako aktivního (věkem) seniora, kdy se pravidelně účastnil pastorálních konferencí (řečených pastorálek) kazatelů brněnského seniorátu (spolu s dalším Metuzalémem společenství farářů Josefem Veselým, který byl ještě o čtyři roky starší a dožil se také požehnaného věku přes sto let), kde se zapojoval do diskuse, udivoval tím, jak sleduje aktuální odbornou i zahraniční literaturu a dění vůbec. Byl laskavou kronikou brněnských sborů a jeho seniorátu. Dovedl vždy hledat to lepší na kazatelských pokusech mladších. Rád a ochotně vypomáhal – vedením bohoslužeb a kázáním – při pobytech na Vysočině dlouho po své devadesátce, ač k ní dostal zákaz stoupat na kazatelnu, v Rovečném dosti vysokou. Zázemí mu skýtala jeho manželka a široká rodina. Obdivoval jsem, jak dovedl s každým promluvit, měl také skvělou paměť – na jména i na tváře. Prý ještě před Vánocemi 2020 stihl rozeslat přes stovku vánočních přání. Zemřel náhle po požehnaném životě ve věku 102 let.

Pozdrav při jeho 95tinách: „Milí přátelé, rád bych ze srdce poděkoval vám všem, kdo jste dnes přišli, hlavně bratru kurátorovi za jeho krásná slova, která si zdaleka nezasloužím. Potěšilo mne, že

nejenom farář dělá sbor, ale že sbor taky dělá faráře, že za celou tu dobu, co jsem zde působil, jsem měl mnoho přátel, mnoho lidí, kteří mne podporovali, a mnoho lidí, kteří se také za mne modlili. To je veliká věc. Jinak bych vám všem přál do budoucnosti, aby tady stále platilo to základní, co je napsáno na kostele na Pellicově ulici: „My kážeme Krista“, aby šlo o víru christocentrickou, soustředěnou na tu jednu drahou postavu, na Pána Ježíše Krista, aby za druhé se tady plnilo to, co je napsáno na hrobě mého dědečka, zakladatele sboru, „Králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest a sláva na věky věků“, aby se všechno dělo ke cti a slávě Boží... A tak postupujte statečně kupředu, věduce, že vpředu kráčí Kristus, který nám razí cestu a nikdo a nic ji nemohlo zastavit... Vpředu kráčí Kristus a nikdo nám nemůže zabránit jej následovat. Jestli něco má budoucnost, tak je to křesťanství“.

Svatopluk Karásek se narodil 18. října 1942 v rodině ministerského úředníka Petra Karáska, který byl po únoru 1948 krátce vězněn, a nakonec mohl pracovat pouze jako pomocný dělník, a Doubravky Karáskové, rozené Černíkové, z jejíž strany měla rodina

evangelické kořeny (měl ještě dva bratry, bratr Oldřich se stal slavným fotografem).

Už jako mladík byl ovlivněn beatníky. Později do jeho života

ještě zásadněji vstoupil Nový zákon. Po absolvování základní školy v Praze na Smíchově nastoupil na zahradnickou školu v Děčíně. Po druhém vyloučení přešel na vinařskou školu v Mělníce, kde se zrodilo jeho celoživotní přátelství s Vratislavem Brabencem. Spolu oba začali studovat teologii na Komenského evangelické bohoslovecké fakultě, kam byl i za přispění prof. Hromádky napodruhé Svatopluk Karásek přijat. Na rozdíl od části starší duchovenské generace v rámci Českobratrské církve evangelické se přátelé z okruhu Svatopluka

Karáska snažili spíše o propojení víry s prostředím umění a nesdíleli potřebu angažovat se v nápravě společenského a politického dění. Obrat u Svatopluka Karáska nastal až okupací a smrtí Jana Palacha. V roce 1968 nastoupil na své první farářské místo ve Hvozdnici. Podařilo se mu pozvednout sbor, ale po nástupu normalizace musel odejít do Nového Města pod Smrkem. Ani tam neunikl pozornosti komunistického režimu a po roce a půl také tam pozbyl státní souhlas k farářské práci. V době, kdy nemohl kázat, začal skládat na melodie spirituálů a tradicionálů písňe inspirované biblickými texty. Tím se také sblížil s undergroundem, který pořádá koncerty, na které byl Karásek zván. V roce 1976 byl postaven ve vykonstruovaném procesu před soud a spolu s Ivanem Martinem Jirousem, Pavlem Zajíčkem a Vratislavem Brabencem byl odsouzen za výtržnictví k osmi měsícům nepodmíněně. Již před soudem se doma i ve světě rozpoutala vlna solidarity, která na přelomu roku 1976/1977 vedla k vyhlášení Charty 77, kterou S. Karásek podepsal. Začalo tak pro něho období myče oken. Žili s rodinou společně s Martinem a Juliánou Jirousovými. Po dalším tlaku režimu přijal opakovanou nabídku a v rámci akce Asanace se vystěhoval z republiky. Po peripetiích v rakouském utečeneckém táboře se i s rodinou dostal do Švýcarska, kde byl přijat za zástupce faráře ve sboru v Bonstetten, po pěti letech odešel do velkého sboru v Hönggu. Účastnil se akcí na podporu lidských práv, zahraničních setkání undergroundu, kázal ve Svobodné Evropě i v curyšském Českém sboru Přemysla Pittera. Po listopadu 1989 začal pendlovat mezi Švýcarskem a Československem. Manželka Stáňa měla ve Švýcarsku zavedenou lékařskou praxi a ani děti se nechtěly vrátit. Do Švýcarska nakonec dojížděl až do roku 1996. V následujícím roce se u Salvátora konala velkolepá instalace bratra Karáska za nového kazatele sboru. Do života však trpce zasáhla nečekaná událost - náhlé úmrtí manželky. Působil pak jako farář u Salvátora, v letech 2002 až 2006 si odskočil do Parlamentu jako poslanec. Vystupoval se skupinou Pozdravpambů a dalšími, po revoluci především s kapelou Oboroh – po kostelech, věznicích, hospodách. V roce 2010 prodělal mozkovou mrtvici, při které bylo postiženo řečové centrum a pravá část těla. Zemřel dne 20. prosince 2020 ve věku 78 let.

Dědeček Jiří Ruml v něm už kdysi, když mnozí ve Svát'ovi viděli trochu nebezpečného vlasatce, který se do vězení nedostal jen tak náhodou a kvůli režimu, (u)viděl proroka a charismatika, totiž člověka obdařeného (Boží) milostí (charis) a jejími dary; člověka, který chce následovat Krista a dovede oslovit mnohé v církvi i mimo ni a církev by

si ho měla vážit. Na jeho parte bylo „domachroval“, což byla jeho odpověď na dotaz tazatelů (v knížce rozhovorů Víno tvé výborné), co by si dal na smuteční oznámení, zračí se v tom humor, kterým Sváťa vládl, humor trochu podvratný – v němž ale je obsaženo, že v církvi a před Boží tváří na žádné machrování nikdo z nás nemá nárok, že machrovat může jen ten Jeden, který je každému vytahování vzdálen a kterému Sváťa uvěřil a kterého se pokoušel na svých všelijak klikatých cestách následovat.

Novoroční modlitba S.Karáska: *Ó Bože, Pane života i času, děkujeme ti za novou dávku času, který můžeme prožít, kterému máme vtisknout tvar, dát tvář, zanechat v něm stopu. Dáváš-li nám nové, povznášej nás, prosíme tě, ať to nové nepokryjeme pouze tím starým, již osvojeným a beznadějným. Dej nám, ať se ve tvém Duchu v novém roce spoluúčastníme tvých vždy nových podpvrchových dějů, tvého pozdvihování a tvého posvěcení – tvého exodu - , dlouhého jítí tvého lidu za svobodou, již jsi ustanovil. Ty jsi cesta, pravda i život. Ved' nás novým rokem ke své plnosti. Amen.*

Sbírka na úsměváčky

Jako každý rok, bude sbírka do kasiček v únoru věnována organizaci **Úsměváčci**. Dar můžete také zaplatit v hotovosti na faře, nebo na účet sboru č.ú.: 5500213339/0800 s poznámkou pro příjemce Úsměváčci a příští rok tak dar uplatnit při daňovém přiznání.

Sbírka na bohoslovce

Sbírka pro bohoslovce a vikariát vynesla v našem sboru částku 11.858,- Kč. Všem, kdo jste přispěli, děkujeme.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 5500213339/0800

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz